

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי רפאל (רפי) יאיר ז"ל

בן שרה ושלמה

נולד בירושלים

בתאריך ב' בחשוון תרצ"ז, 18/10/1936

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1954

שרת בחיל השיריון

נפל בקרב

בתאריך כ"ז בכסלו תשט"ז, 12/12/1955

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 7 שורה: 12 קבר: 4

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן שלמה ושרה. נולד ביום ב' במרחשון תרצ"ז (18.10.1936) בירושלים. סיים את לימודיו בבית-הספר של "כל ישראל חברים". השתייך ל"הנוער העובד". עבד במסגרות. גויס לצה"ל באוגוסט 1954. היה שקט, צנוע ועניו בהליכות-חיו, צלול-דעת ואחראי, ומוכן לעזור לזולת ובעיקר לחבריו-לנשק. נפל בקרב על חוף-הכנרת ביום כ"ז בכסלו תשט"ז (12.12.1955); הוא לא נקרא להשתתף בקרב זה אלא התיצב בשורות-המערכה הראשונה מתוך רצונו החופשי, כי מאז לבש מדים היה דרוך לנשק. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.

י"א רפאל ז"ל

31.3.1959

5.10.51

6.6.1946

3 באי מאנע איטאלי

2405 פאני 3 באי

כז כסלו תשס"ז

12 דעצעמער 1955

אברהם מאסער זאגט.

היינט נאך איז אונזער אברהם מאסער בעהרע מאס
האט יקייטת רבי צא.

מאסער פיינע פערשע יעדע איז אברהם ישי בקרב
לפני אברהם מאסער.

אברהם פיה מאסער בעהרע מאסער, פיה
ישי אברהם מאסער. ישי אברהם מאסער, פיה
אברהם מאסער ונאך אברהם מאסער אברהם
מאסער.

פיה אברהם מאסער אברהם מאסער.

אברהם מאסער

אברהם מאסער
אברהם מאסער

30765	
מס' הרשום	
י.א.ר	
שם משפחה	
רפאל	
שם פרטי	
שם האב	שם האם
18.10.36	ישראל
תאריך לידה	ארץ לידה

מטרת הגדנ"ע

1. מטרת הגדנ"ע להכשיר ולחנך את הנוער הנמצא בשרותיו להחליץ לבנין המדינה ולהגן עליה בכל רגע שיקרא לכך.

זאת יעשה בחמש הדרכים הבאות:

א. יחנך את הנוער לאהבה ומסירות למדינת ישראל ולעם ישראל ויעורר בו תחושת הדאגה וההתנדבות לבנין המדינה ולבטחונה.

ב. יפתח בנוער את החסינות הגופנית והסבילות, יסייע לשיפור בריאותו ולהרמת כושרו הגופני.

ג. יפתח בנוער הרגלי משמעת מתוך הכרה.

ד. בהתאם לתכנון והנחיות המטה הכללי יכוון גדנע את אמוני חניכיו למקצועות החיליים של צ.ה.ל.

ה. יגלה את הנערים המוכשרים להיות מפקדים ויחיש התפתחותם בכוון זה.

גרשם	1953	ישראל
לגדנ"ע	בתאריך	מקום
כתובת	ישראל, י.א.ר. 30765	
מקום עבודה/בית		
תוקף הפנקס		
עד יום	מס' אישי	דרגה
31.12.53	24154	פא"ל
שם	דרגה	תתימה
ישראל	פא"ל	ישראל

* למלא בעפרון

יְרֵשׁ לָם
ת.ד. 5136

רררשרלם
טל. 61264

シタ

יולי תשס"ו
החודש השני
25.8.54

ז' אלול
החודש השני
תשס"ו

החודש השני
אלול
תשס"ו

1825

הכרותי עם רפי, נעשתה במסגרת הכנת מפקדי כחות לקליטה
טירונים בגדוד. בין כל מפקדי הכחות, אשר היתה זו פגישתי הראשונה
אתם, בלט רפי מיד ועורר תשומת-לב.

ההיה זה חוש ההומור הבריא, עליצותו ושמחת החיים שבו ללא
גבול או עצם הצלחתו לרכז סביבו חברה צוהלת ושמהה. אשר עוררה תשומת
לב מיוחדת כלפיו. כך או אחרת, מי שראהו בחברת אחרים ראה בו מיד
את האיש המרכזי בחברה, בעל תכונות חברתיות אשר העלוהו מעל כל
יכולתו להשפיע על פקודיו למלא רצונו מתוך רצון טוב, הבנה, ורוח
טובה, הפכה את רפי עד מהרה לטוב שבין מפקדי הכחות בפלוגה ואת
כחתו לטובה שבין הכחות.

נוסף לעבודתו הקשה באימון כחתו, עסק רפי במלוא המרץ
בעיצוב חיי החברות בפלוגה. לא זכור לי כל ערב הווי פלוגתי,
מתוכנן או בלתי מתוכנן, אשר רפי לא יהיה האיש המרכזי והרוח
החיה, בתכנית. כמעט ואי-אפשר היה לתאר ערב הווי פלוגתי ללא
השתתפותו של רפי.

וכשם שהיה הראשון בין מפקדי הכחות בכל השטחים, היה גם
בין הראשונים היוצאים לפעולת כנרת. כאשר נקרא כפי למשרד הפלוגה
והוסברה לו משימתו, לא היה גבול לאשרו. הכנותיו לקרב היו במרץ
ומצב רוח מרומם כרגיל.

פגשתיו לאחרונה בדרכו לכנרת כשהוא רכוב על קומנדקר
לבוש בגדי קרב, חבוש כובע גרב, חמוש ומוכן לפעולה. מצב הרוח
בכלי רכב זה היה מרומם, וכרגיל מרכז, מעורר, מדרבן ומחלוצץ - היה רפי
כמובן.

בפעולת הכנרת, בעת הפריצה ליעד האויב, נפגע רפי ונפצע
קשה ולאחר זמן קצר מת מפצעיו. נפילתו של רפי בקרב היתה מכה קשה
לפלוגה. הפלוגה איבדה מפקד וחבר טוב ללא תחליף. דמותו תשאר
חרוטה בלב חבריו פקודיו ומפקדיו לעד וחשמש להם למופת. יהיה
זכרו ברוך.

הערכת חניך

כבר ביומו הראשון בחטיבה נתקלתי בו, אכן היה זה בחור אשר לכל הדעות עשה רושם של מפקד. והפקודה שניתנה מפיו, היתה פקודה שאין לערער עליה, הקול הסיוחד לרפי והופעתו החיילית שיוו לו יראה כבוד.

ואמנם בימים הראשונים הוא אשר פקד עלינו והוא שנחן את מרבית ה"דפיקות" החברה התמרמרו ורטנו "למה כל המפקדים רכים יותר? ודוקא רפי "דואג" לנו? " אבל במהרה נוכחנו לדעת כי אין כרפי בין המפקדים, הדבר היה בערב מחלקתי שרפי נחן את הטון, עליזותו ובדיחותיו שבו את לבנו וכעבור זמן קצר שונחה דעתנו. ואף הגיע הדבר לידי כך שמרבית החיילים קיוו כי את ה"דאגה" או במלים פשוטות: הענשים שהגיעו לנו מדי פעם יבצע דוקא רפי כי דרכו וגישתו הפכו את ה"טפול" לחוויה בלתי נשכחת.

יחדנו לשדה. ימים קשים פקדונו, גשמים וימי שרב, האמונים נמשכו כסדרם, החבריה עייפים וממורמרים, והנה הופיע רפי והחל לעודדנו, הוא שסיפר לנו כי כל זאת ישבה, ויזכר אך ורק היפה, וכי יבואו ימים ונתגעגע לאותה תקופה קשה ורבת חוויות. זכור לי היטב אותו יום מר מסביבות בית-נטיף, שהגשם יורד בקילוחים, והקור בחוץ לאימה, אנו עומדים בשדה רטובים מכף רגל ועד קדקד, הנעלים מלאות מים וגופנו רועד - והנה מופיע רפי שמצבו לא פחות טוב משלנו, וחיוך על פניו. בדיחותיו והציזבאטים שסופרו על ידו באותו מעמד, השכיחו את המצב הקשה, כזה היה רפי תמיד עליז, מהייך ומעודד. והנה בא היום הגורלי בבקר חנכה תשט"ז - נפרד מאחנו רפי בהסבירו לנו בקולו הבוטח: "נקראתי לתפקיד" "הלך ולא חזר" - מהלומה לחבריו, חניכיו וידידיו הרבים, מכה שלא תמהה לעד!

גלילה כהן (יאיר)
שכון עובדי הברת החשמל,
רחוב הל"ה,
בלוק 5, כניסה א',
ירושלים.

29.10.56

ר ש ו ם

לכבוד
מערכת "העולם הזה",
רחוב גליקסון 8,
תל-אביב.

אדוניים נכבדים,

בהתאם למכתבכם מיום 13.10.56 הנני שולחת לכם רצ"ב
מאמרים לזכרו של רפאל יאיר ז"ל ליום השנה לנפילתו על הכנרת.

הנני מצרפת בזה:

1. מאמר של דודו ליום השלושים
2. " " " " השנה
3. הערכת מפקדו של רפי בחוברת המ.כ. שיצאה בגדודו
4. הערכת חניך בגדודו של רפי
5. שיר שחובר למענו ע"י רב"ט בגדודו
6. שיר שחובר על ידי
7. תמונתו של רפי ז"ל.

במידה ותמצאו לנכון לפרסם חלק מהחומר שהנני שולחת
אליכם פרסמו, ובמידה שאינכם חושבים לפרסם, אנא שלחו את החומר
אלי בחזרה על-מנת שאוכל לשלוח זאת לפרסום בעתון אחר.

בתודה מראש
ובכבוד רב

גלילה כהן (יאיר)

שיר שחובר למענו ע"י רב"ט בגדודו

לגבור האלמוני

היה הוא חיל, שער האפיר
אח הליל בילה בעמדה.
טובל באבק, בחלוח הדרום,
לא יטוש לעולם השמירה.
לא רוח, לא קור, לא פחד-אויב,
את ליבו האמיץ דבר לא ירחיע
מול צבאות והמון פורעים ורוצחים
את עמו וארצו הוא יושיע.
הנו רודף החקפה של פורץ בשער
הניסו בגבורה אל מעבר לגבול;
אך לפתע קרע על ברכיו ויפול,
כי פגע בליבו כדור ללא קול.
שטף דמו את גופו כיסה
כי ליבו לב אדם בצרה יפגע
אך רוחו לא נפלה ושפתו להשה
"טוב למוח בעד ארצי היקרה"
אז נדם ליבו ושפתיו קמעה זעו
פרפור של גסיסה ועוית הלפתו.
מה האיש אל לדורות עוד נזכורה
לא נשכה לעולם לנצח גבורתו.

בלילה בלילה

עת כוכב בודד לוחש והירה נוגה,

האזינו לכנרת, לכנרת הדואבת

לכנרת האוהבת ובוכה דומם.

היא רועדת מיבבת, בכי עצור נשמע בלאט,

היא זוכרת הכנרת, היא זוכרת

איך? כיצד? ... פה נפלו על גב הסלע

בחורים שחומי חמה.

בגאון צעדו השעל, ברק עיניים במבט וביד הרובה

אך חזרו דומם אין הגה על כחף נישאו

אין ברק עוד בעיניים ובאפם אין נשמה.

הם אהבו את הכנרת

הם צוו לה דרור וחופש

הם נפלו על מזבחה.

אחותו